

Don STEPHENS

Stichter van Mercy Ships

Zijn droom was even eenvoudig als doelgericht: met een schip medische zorg brengen naar waar de nood het hoogst is. Al bijna veertig jaar lang vaart Don STEPHENS met zijn Mercy Ships en honderden vrijwilligers de wereld af. Het roer heeft hij intussen uit handen gegeven, maar hij blijft de belangrijkste apostel van zijn eigen missie.

‘Ieder van ons heeft een vorm van barmhartigheid nodig’

Patrick VERSTUYFT

Hij stapt moeizaam. Het gevolg van een lelijk enkelletsel na een auto-ongeval in de ‘wildernis’ van Colorado, vertelt de Texaan Don STEPHENS ons in het Havenhuis in Antwerpen. Toch lijkt zijn daadkracht om met Mercy Ships hulp en genezing te brengen naar de meest behoeftigen nog lang niet afgestompt. Er rest op zijn 72ste nog een ultieme droom, ontvangen worden door paus Franciscus. Daar wordt aan gewerkt.

– *Waar is het allemaal begonnen?*

Met de ontmoeting met Moeder Teresa in Calcutta in 1977. Ik had enkele vragen voorbereid, maar ze wilde op geen enkele antwoorden. Integendeel, zij stelde mij drie, zeer directe vragen. „Waarom ben je geboren?” Ik wist niet wat te zeggen en ze hielp me: „Waarom denk je dat God je op aarde heeft gezet? Wat is je doel?” Ik vertelde over mijn droom van een ziekenhuisschip om de armen in Afrika te helpen. Ze lachte me niet uit – als je lacht met andermans droom kun je schade aanrichten – maar steunde me.

De tweede vraag luidde: „Waar zit je pijn?” Volgens haar gebruikt God dikwijls pijn om mensen voor te bereiden op het doel dat ze willen dienen. Ik vertelde dat mijn vrouw Deyon en ik vier kinderen hadden, een dochter en drie zonen van wie de middelste, John Paul, inmiddels 41, niet kan spreken en speciale zorg nodig heeft. Hij woont nog altijd bij ons thuis in Texas. In die ontmoeting met Moeder Teresa ontstond de gedachte dat John Paul een ‘geschenk’ was om ons te helpen focussen op de rest van de wereld. Mijn zoon werd het hart van Mercy Ships

Haar derde vraag was even direct: „Wat ga je eraan doen?” Ze zei: „Het belangrijkste van een droom is er iets mee te doen.” Ik keerde terug naar Zwitserland, waar we woonden, vertelde mijn vrouw over mijn ontmoeting en zei dat we moesten beginnen uitkijken naar schepen. Een Zwitserse familie uit de scheepsindustrie stelde me voor aan enkele reders. Daarop vertrokken mijn oudste zoon en ik naar Italië en dan naar Griekenland om op de tweede-handmarkt een cruiseschip te zoeken. De Zwitserse familie hielp me met de haalbaarheidsstudie en het strategisch plan, en de Zwitserse bank UBS leende ons het

Don Stephens: „Mijn gehandicapte zoon is een ‘geschenk’ om te focussen op de rest van de wereld.” © Frank Bahn Müller

geld om ons eerste schip aan te kopen voor een miljoen dollar. Zo zijn we gestart.

– *Waar kwam het idee van een ziekenhuisschip vandaan?*

Ik denk dat het een ingeving was, het werk van God. Ik wilde het volgen van Jezus praktisch invullen. Dat heb ik van mijn vader. Jezus bracht goed nieuws aan de armen, deed de blinden zien, de

„De droom is sterker, duidelijker dan ik ooit had gedacht”

doven horen, de lammen gaan. Wat hij deed tweeduizend jaar geleden is ons model van Mercy Ships. En dan is er dit nog. Van moederszijde ben ik een tweedegeneratie-immigrant uit Noorwegen. Mijn familie had in Stavanger een kerk en bouwde indertijd het eerste missieschip dat van Scandinavië naar Afrika afreisde. Het blijft hoe dan ook een uitdaging. Ons

huidige schip, de *Africa Mercy*, een omgebouwde treinferry, ligt nu in Douala, Kameroen, met meer dan vierhonderd vrijwilligers uit een veertigtal landen: artsen, verpleegkundigen, leerkrachten, koks... Enkelingen en gezinnen die zelf hun reis- en verblijfskosten betalen. Zij betalen voor het ‘privilege’ om vrijwilligerswerk te doen. En het werkt. We brengen met een internationale gemeenschap tien maanden lang een westerse standaard van veilige zorg aan boord van een schip naar de armste uithoeken met de bedoeling binnen de drie of vier jaar terug te keren.

– *Wat is ‘mercy’, barmhartigheid, voor u?*

Ieder van ons heeft een vorm van barmhartigheid nodig. *It levels the playing field*, het legt de lat voor iedereen gelijk, of je nu Europeaan, Noord-Amerikaan of Afrikaan bent. Wij brengen hoop en genezing, zoals Jezus dat voor ons deed.

– *Welk moment blijft u altijd bij?*

Dat was in Mexico. Ik sloeg een moeder en haar kind gade dat blind was geboren. De moeder vertelde haar kind, dat voor

het eerst na de operatie kon zien, over de kleur van het water. Nooit kwam ik dichterbij Jezus dan toen.

– *Wat zijn de plannen voor de toekomst?*

In 2015 tekenden we een contract voor de bouw in China van een eerste volledig nieuw ziekenhuisschip. Dat moet tegen eind 2018, begin 2019, in de vaart. Dan kunnen we dubbel zoveel mensen helpen. We zijn nu met 7,5 miljard op de wereld. Mercy Ships spitst zich toe op het onderste miljard. Negentig procent ervan leeft in Afrika, *that’s where the need is*. De droom is sterker, duidelijker dan ik ooit had gedacht. Binnen een paar jaar voeren we op twee schepen achtduizend chirurgische ingrepen per jaar uit, leiden we meer lokale mensen op en kunnen we de hulp, veranderingen en verbeteringen, beter meten. Dat is liefde in actie: een echte droom.

Meer weten? Surf naar www.mercyships.be.